

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorvm Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. CXLII. Voce mea ad Dominum clamaui, &c. Carm. gen. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](#)

PSAL. CXLII. Voce mea ad Dominum
clamavi, &c. Carm. gen. 17.

I Nuoco supplex Dominum, manusq;
Tendo ad sidera supplices.
Mentis huic pando lacrymas: querelis
Imploro miseris opem.
Pectus afflictum dolor obruebat:
Quamuis rex bone cœlitum
Puriter uitæ mihi tu peractæ
Esse arbiter optimus.
Quum domo gressum tamen effrebam,
Tendebant mihi retia.
Nec mihi notus, nec amicus usquam,
Quoquo lumina uerteram.
Exitus nusquam, fuga nulla, nemo
Qui me sospite plauderet.
Ergo te, rerum pater, inuocauī,
Vnum præsidium in malis.
Tu meæ uires, mea spes, opesq;
Dum sedes hominum colo.
Da meis aurem facilem querelis
Fracti cladibus ultimis.
Assere à fœni manibus tyranni,
Qui me fortior opprimit.
Carceris uitam rape de tenebris,
Ut te laudibus efferam:
Tēq; conuentus celebret piorum,
Promptum ferre pijs opem.

PSAL.